Quelle: https://manuscripta.at/?ID=38173
Copyright: Salzburg, Erzabtei St. Peter, Benediktinerstift, Bibliothek

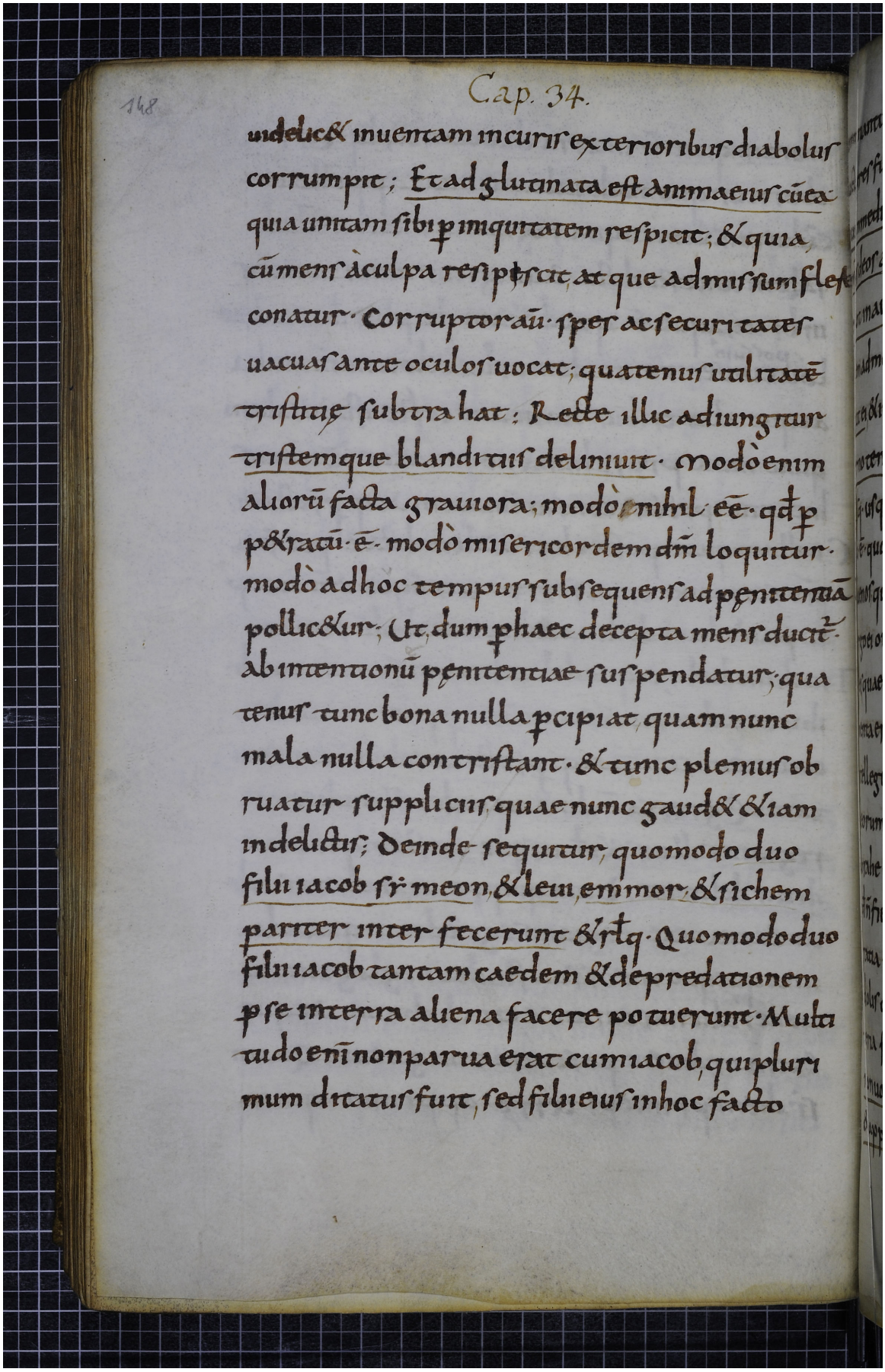

148

Cap. 34.

uidelic& inuentam incurr exterioribur diabolur
corrumpit; Et adglutinata est animae eius cũea
quia unitam sibi ꝑ iniquitatem respicit; & quia
cũ mens à culpa resiliere cat, at que admissum fleꝛe
conatur. Corruptor aũ. sper ac securitatem
uacuas ante oculos uocat; quatenus utilitatẽ
tristitiae subtrahat; Recte illic adiungitur
tristemque blanditur deliniut. Modò enim
aliorũ facta grauiora; modò nihil ee. qd ꝑ
p&ratũ. ẽ. modò misericordem dm loquitur.
modò ad hoc tempus subsequens ad pẽnitentiã
pollic&tur; Ut, dum phaec decepta mens ducit
ab intentionũ pẽnitentiae suspendatur; qua
tenus tunc bona nulla capiat, quam nunc
mala nulla contristant. & tunc plemus ob
ruatur supplicii, quae nunc gaud& & iam
indelictis; Deinde sequitur, quomodo duo
filii iacob sr̃ meon, & leui, emmor, & sichem
pariter inter fecerunt &rtq. Quomodo duo
filii iacob tantam caedem & depredationem
ꝑ se inter ra aliena facere potuerunt. Muta
tu do enĩ non parua erat cum iacob, qui pluri
mum ditatus fuit, sed filii eius in hoc facto